

मालामनु (मा० + मनु) m. = मालामन्त्र WEBER, RĀMAT. UP. 308. fg.
 मालामन्त्र (मा० + मन्त्र) m. ein in Kranzform geschriebener Spruch
 WEBER, RĀMAT. UP. 317. fgg. BHAG. ed. SCHL. S. 290. fg.
 मालामय (माला) adj. aus Reihen —, Schichten bestehend: कुण्ठा-
 झम० (अचल) Spr. 4267.
 मालायन m. patron.: pl. SĀMSK. K. 184, a, 4.
 मालारिष्ट (wohl माला + ष्ट०) f. eine best. Pflanze, = पाची RĪĀN. im
 ÇKDā.
 मालालिका (माला + ला०) f. *Trigonella corniculata* Lin. RĪĀN. im
 ÇKDā. Auch मालाली f. ebend.
 मालावत n. der Wohnort der MĀLĀvant P. 4, 2, 72, Sch.
 मालावत् (von माला) 1) adj. mit einem Kranze versehen, bekränzt
 Schol. zu R. 2, 56, 6. m. viell. Gärtner: मालावतां निवासो मालावतम् P.
 4, 2, 72, Sch. — 2) f. ०वती N. pr. der Gattin Upabarhaṇa's Verz. d.
 Oxf. H. 22, a, 32. fgg. b, 18. Kuçadhvaḡa's 24, a, 10.
 मालि (Nebenform von मालिन्) 1) adj. am Ende eines comp. bekränzt:
 किरीट० Arā. 1, 4. ०मालिन् v. l. कर्काषां हेममालीनम् (०मालानाम् ed.
 Bomb.) MBH. 13, 4921. — 2) m. = मालिन् m. N. pr. eines Sohnes des
 Rākshasa Sukeça R. 7, 5, 6. — Vgl. सुमालि (= सुमालिन्).
 मालिक (von माला) m. 1) *Kranzwinder, Gärtner* Vop. 23, 22. AK. 2,
 10, 5. TRIK. 2, 10, 1. H. 900. Spr. 909. RĪĀ-TAR. 6, 19. PAÑĀT. 156, 20.
 — 2) ein best. Vogel (vgl. मालिका) MED. k. 138. fg. — 3) Färber ÇAB-
 DAR. im ÇKDā. — मालिक HALĀJ. 2, 434 schlechte Lesart für मायिक.
 मालिका s. u. मालक.
 मालित (von माला) adj. am Ende eines comp. bekränzt, umgeben von
 LA. (II) ad 4, 5.
 मालिन् (wie eben) 1) adj. bekränzt gaṇa ब्रह्मादि zu P. 5, 2, 116 und
 सुखादि zu 131 (लेपे). स्वि: पुष्यै: किमुकान्यश्च मालिनः R. 2, 56, 6. Çiva
 (vgl. अन्नमालिन्) MBH. 13, 1175. मालिनी VARĀH. BRH. S. 104, 24. KHANDOM.
 74. Häufig am Ende eines comp. mit einem Kranze oder Halsbande von —
 versehen, bekränzt mit, umgeben von, durchzogen von H. 7. शमीसुमनो०
 ऀCV. GRHJ. 4, 6, 4. हेम० MBH. 3, 16110. 7, 999. R. 3, 50, 20. काञ्चन० 6, 80, 21.
 विस्फुलिङ्ग० VARĀH. BRH. S. 33, 28. जालक० BHĀG. P. 8, 20, 17. फलव-
 त्पूग० (वेलातट) RAĢ. 4, 44. चम्पक० (चम्पा) R. 1, 17, 35. समुद्र० (पृथि-
 वी) 40, 14. सस्य० (नदी) 34, 10. Schol. zu KĪTJ. ÇA. 22, 3, 41. खलमालि-
 नीमुर्वराम् PĀN. GRHJ. 2, 17. प्रोतुङ्गवप्रकार० (पुरी) MĀK. P. 66, 9.
 विद्युन्माली पर्वन्यः Spr. 4425. धातमालिनी HARIV. 11069. सूच्छ्रितधन०
 (पुरी) R. 2, 43, 10. MBH. 3, 3014. कञ्जाल० (नदी) KATHĀS. 65, 9. नगर० (ध-
 री) JOHNS. Sel. 4, 19. उदयाचालमालि० den Berg des Aufgangs (der Sonne)
 zum Kopfkranz habend MĀK. P. 107, 6. — 2) m. a) *Kranzwinder, Gärtner*
 COLEBR. Misc. Ess. II, 182. Vgl. मालिनी a. — b) N. pr. eines Sohnes
 des Rākshasa Sukeça (vgl. मालि) R. 7, 6, 7. Verz. d. Oxf. H. 26, a,
 11. BHĀG. P. 8, 10, 56. — 3) f. मालिनी a) die Frau eines Kranzwinders,
 — Gärtners MED. n. 106. स्त्रियां धृतां च मालिनी Spr. 1443, v. l. (Th.
 III, S. 371). — b) N. zweier Pflanzen, = श्रीगिरीश्या und डुरालभा ÇAB-
 DAR. im ÇKDā. — c) N. pr. einer himmlischen Jungfrau: अन्नमालिनी
 मिश्रकेशी पुण्डरीकाक्ष मालिनी । इन्द्राणी वारुणी वा MBH. 4, 289. KA-
 THĀS. 45, 352. — d) N. pr. einer göttlichen Mutter MED. einer der
 v. Theil.

sieben Mütter Skanda's MBH. 3, 14396. — e) Bein. der Durgā H. an.
 3, 399. MED. — f) N. pr. eines Wesens im Gefolge der Durgā Wil-
 son, Sel. Works 2, 39. — g) Bez. eines siebenjährigen Mädchens, das
 bei der Feter der Durgā diese Göttin darstellt, ANNADĀKPA im ÇKDā.
 u. कुमारी. — h) N. pr. einer Rākshasi, der Mutter Vibhishana's,
 MBH. 3, 15893. 15896. — i) der angenommene Name der Draupadi
 beim Fürsten Virāṭa MBH. 4, 264. — k) N. pr. der Gattin Çveta-
 karna's, einer Tochter Sukāru's, HARIV. 11069. 11071. der Gattin
 Prijavrata's Verz. d. Oxf. H. 24, b, 24. Ruki's und Mutter des Manu
 Raukja MĀK. P. 98, 5. der Gattin Prasenagiti's SCHIEFNER, Lebensb.
 282 (52). — l) N. pr. verschiedener Flüsse MBH. 1, 2864. ÇĀK. 7, 10.
 144. 103, 4 ed. WILL. = गङ्गा H. an. = मन्दकिनी und नदीभिद् MED.
 — m) N. pr. einer Stadt, = चम्पा TRIK. 2, 1, 16. 3, 3, 252. H. 976. H.
 an. MED. MBH. 12, 134. HARIV. 1699. — n) N. verschiedener Metra
 TRIK. 3, 3, 252. H. an. MED. α) 4 Mal — — — — — Ind. St. 3, 366. —
 β) 4 Mal — — — — — Ind. St. 3, 383. — γ) 4 Mal — — — — —
 — — — — — ÇAUT. 38. COLEBR. Misc. Ess. II, 161 (X, 4; am
 Ende lies 8 st. 8). Ind. St. 3, 391. VARĀH. BRH. S. 104, 24. KHANDOM. 74.
 — Vgl. नवमालिनी. — o) die Personification einer best. musikalischen
 Weise As. Res. 3, 70. — Vgl. अन्नमालिन् (विष्वक्ता तीक्ष्णतरुमालिना
 R. 1, 18), अन्न०, उत्का०, उर्मि०, कपाल०, किरीट० (unter किरीट),
 गण्ड०, गन्धमालिनी, ब्रह्ममालिन्, पद्म०, पुरमालिनी, पुष्करमालिन्,
 बभ्रु०, मदनमालिनी, मरीचिमालिन्, मलय०, मुण्डमालिनी, वनमालिन्,
 वीचि०.
 मालिनीतल्ल (मा० + त०) n. N. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 97, a,
 24. 109, a, 2. 30.
 मालिनीविजय (मा० + वि०) m. Titel eines Werkes HALL 197. 199.
 Verz. d. Oxf. H. 95, b, 4. 101, b, 48.
 मालिन्य m. N. pr. eines Berges VARĀH. BRH. S. 14, 11.
 मालिन्य (von मालिन्) 1) oxyt. adj. gaṇa संकाशादि zu P. 4, 2, 80. —
 2) n. das Beflecktsein, Unreinheit, Trübung: Schwärze: भोगयोगेन मा-
 लिन्यं नेतुं मध्यगतो ऽपि सन् । न शक्यते स्म पङ्केन प्रतिमेन्दुरिवामलः ॥
 RĪĀ-TAR. 1, 278. तस्याभिजनमालिन्यं स्वच्छैर्च्छेदि तदुषीः 4, 40. मालि-
 न्यमब्जशशिनेर्मधुलिङ्गैः धत्तः KUVĀLAJ. 151, b, 7. बाहुशाल्यादिचिन्ता
 तु तस्याभूत्पूर्णासंपदः । इन्दोः कलङ्गलेखेव हृदि मालिन्यदायिनी ॥ KA-
 THĀS. 10, 182. प्रावृषेण्यस्य Spr. 1915.
 मालीय (von माला), ०यति sich einen Kranz wünschen P. 7, 4, 83, Sch.
 मालीय (wie eben) adj. zu einem Kranze bestimmt, — sich eignend
 P. 4, 1, 73, Sch.
 मालु 1) m. a) eine best. Mischlingskaste BRAHMAVAIV. P. in Verz. d.
 Oxf. H. 21, b, 26. माह्य ÇKDā. nach ders. Aut. — b) N. pr. eines We-
 sens im Gefolge Çiva's Vjāḍi beim Schol. zu H. 210. — 2) f. a) parox.
 eine best. Schlingpflanze (पञ्चवल्ली, पञ्चलता) UŚĀL. zu UŚĀDIS. 1, 5.
 H. an. 2, 506. MED. l. 45. ०लता LALIT. ed. Calc. 207, 5. मारुतलता
 259, 2 (der Herausgeber vermuthet gewiss richtig मारुलता; मालुत
 FOUCAUX 203). — b) Frauenzimmer H. an. MED.
 मालुक in कुञ्ज० wohl fehlerhaft für मालूक.
 मालुद eine best. hohe Zahl (bei den Buddhisten) VJUTR. 181. fg. MĒL.